

Šiandien –
priedas „Atolankos“

Metraščio rašymo metai (6)

„ŠIAULIŲ KRAŠTUI“ – 35-ERI

2 p.

„Šiaulių
krašto“
prenumerata
2026 m.

Pradedame „Šiaulių krašto“ prenumeratą 2026 metams. Kainos nesikeičia.

Prenumeratos sąlygos – 2 psl.

Laikraštį jau galima užsiprenumeruoti paštuose, redakcijoje ir privačiose platinimo tarnybose.

Palaikykime nepriklausomą, atsakingą, profesionaliai redaguojamą žiniasklaidą.

Šiauliai ir regionas turi ir turės savo laikraštį, kartu tęskime spaudos tradiciją!

Ačiū, mieli skaitytojai, už pasitikėjimą. Nenuvil-sime ir 2026-aisiais, bū-kime kartu!

Redakcijos inf.

Kol širdyse dega pagarbos bei atminimo žvakės

Gintarės DAKNYTĖS nuotr.

„Atmintis neturi dingti. Mes prisimename, galbūt ir mus išėjusius prisimins. Po talkos visų veidai praskaidrėja – kai darai gerą darbą, gražesnė ir siela“, – sako Lieporių bendruomenės centro pirmininkė Elvyra Užkuraitienė.

Kasmet, artėjant Visų Šventųjų dienos ir Vėlinėms, Lieporių bendruomenės centras išsiruošia į pagarbos kelionę – tvarko mikrorajoną supančias senąsias kapines, palaidojimų vietas.

„Tvarkydami kapelius, puošdami gėlėmis, degdami žvakes, mes dar kartą pabuvojame su čia palaidotais, uždegame laiko vėjų neužpučiamą pagarbos bei atminimo žvakę savo širdyse“, – sako Lieporių bendruomenės centro pirmininkė Elvyra Užkuraitienė. Bendruomenė siekia, kad atmintinos laidojimo vietos neišnyktų, būtų prižiūrimos ir pažymėtos. Dėl to šią savaitę kreiptasi į Savivaldybę.

Lieporių bendruomenės centro nariai prie vienintelio paminklo, žyminčio Pirmojo pasaulinio karo vokiečių kapines, padėjo gėlių, uždegė žvakių.

Spalio 28 dieną Lieporių bendruomenės centras, vadovaujamas E. Užkuraitienės, kartu su Gegužių progimnazijos mokiniais tęsė daugiametę tradiciją – lankė ir tvarkė mikrorajono praeitį liudijančius kapus.

„Anksčiau tvarkydavome kapus dar ir pavasarį, bet dabar jau sunku, reikia ir transporto, ir vyresni darosi bendruomenės nariai. Dabar apsiribojame vienu kartu“, – sako E. Užkuraitienė.

O nuo ko viskas prasidėjo? Pasak E. Užkuraitienės, nuo bendruomenės narių susidomėjimo kraštotyra. Istorijos mokytojas Vytautas Mažeika subūrė kraštotyros būrelį, buvo pasitelkti skautai – pradėta rinkti Lieporių istorija, domėtasi įžymesnėmis vietomis.

Nukelta į 5 psl.

SENTENCIJA

Kai sakai tiesą,
niekad nereikia krimstis
dėl prastos atminties.

Dž. Brata

„Šiaulių krašto“
prenumerata 2026 m.

4 770794 490016

PUBLIKA

„Šiaulių krašto“ prenumerata 2026 m.

PRENUMERATOS KAINOS

„Šiaulių kraštas“

1 mėn.	–	11 Eur
3 mėn.	–	33 Eur
6 mėn.	–	66 Eur
12 mėn.	–	132 Eur

„Šiaulių kraštas“ tik penktadieniais

1 mėn.	–	6 Eur
3 mėn.	–	18 Eur
6 mėn.	–	36 Eur
12 mėn.	–	72 Eur

PRENUMERATA PRIIMAMA:

- „Šiaulių krašto“ redakcijoje Šiauliuose, P. Višinskio g. 26, tel. +370 686 10192;
- „Sidabrės“ redakcijoje Joniškėje, Žemaičių g. 2–9, tel. +370 614 12048;
- Radviliškyje, Dariaus ir Girėno g. 26 (parduotuvės „Vaikų sala“ patalpose), tel. +370 682 38020;
- el. paštu prenumerata@skrastas.lt;
- AB Lietuvos pašto skyriuose ir „PayPost“ skyriuose, kaimiškose vietovėse išsikvietus mobilųjų paštininką tel. 0 700 55400 (AB Lietuvos paštas taiko papildomą 12 proc. aptarnavimo mokestį);
- internetu: spauda.skrastas.lt, prenumerata.respublika.lt, prenumerata.lt, prenumeruoti.lt, prenumeruok.lt.

Metraščio rašymo

„Šiaulių krašto“ prenumerata 2026 m. prenumeruokite internetu spauda.skrastas.lt

Vladas VERTELIS
Vyriausiasis redaktorius

Apie visuomenės (didesnių ar mažesnių žmonių grupių) pasaulėjautą kalbėjome praeitą kartą, pratęsime šią plačią temą ir šiandien. Dar kartą paklauskime: „Kaip gyveni, žmogau?“

Kad surastų atsakymus į šį, rodo, nesudėtingą klausimą, redakcija ieškojo vis naujų būdų ir formų.

Viena iš formų – BUDINTIS REPORTERIS. Daugiau nei rubrika ar specialus puslapis. Tai – idėja, tiltas tarp redakcijos ir skaitytojų. Neatsitiktinai „Budintis“ gyvavo beveik 30 metų ir pasirodė labai skirtingais pavidalais.

Įvairiai skatinta skaitytojus diskutuoti, pareikšti savo nuomonę. „Budintis“ siūlydavo diskusijų temas. Stengtasi, kad diskusijų temos nesuponuotų vienareikšmių atsakymų, todėl klausimai buvo formuluojami išsamiai, nurodant ir galimas diskusijos kryptis. Klausimą palydintis tekstas taip pat paaiškindavo, kodėl diskusijos tema yra daugiabriaunė.

Pakviesta pakalbėti apie radi-

kalizmą kultūroje ir ekonomikoje ir kasdieniame gyvenime. Šiandien, kad žmogus būtų laimingas, turi būti laimingas politikų sprendimus, staigias gyvenimo permainas, kurių tuomet teko patirti.

Buvo laikas, kai po psichiatrijos ligoninių duris atsidarydavo visiems, kurie norėjo išsiaiškinti, kaip gyventi. Tada buvo savuosius išgyjimo metodus. Todėl „Šiaulių kraštas“ paklausė, ar tikite stebuklais, ar psichiatrijos ligoninės turi būti atviros religijų pranašystoms?

Temos jau nebeegzistuoja. Antra vertus, įvairiausių krypčių gyvenimo mokytojai persikėlė į internetinę žiniasklaidą, socialinius tinklus ir net televizijas – net to, kaip ir ka valgyti, kaip mastyti, kaip gyventi, kaip būti laimingam, kaip būti geram piliečiu, kaip būti geru žmogumi.

Jau nieko vilniaus aukštuomenės „Vienos balius“. Vėliau kažkas panašaus vyko ir Šiauliuose. Vienus skaitytojus pykdė sostinės rotušėje vykusio Vienos pokylio prabanga, kiti džiaugėsi, kad gimstanti Lietuvos aukštuomenė nepagalėjo išsiaiškinti, kaip gyventi. Žmonės kaltino pokylio dalyvius – Seimo ir Vyriausybės narius – visišku Lietuvos nuskurdimu ir sužlugdymu. Ne vienas prisipažino, jog mielai prisidėtų prie V. Štusausko kompanijos. Daugeliui akis badė valdžios ponų ir ponių puošnumas, renginio ištaigingumas.

„Dar ne laikas Vienos šokių pokyliams Lietuvoje“, – sakė nuosaikesnieji. Jie iš esmės neneigė labdaros pokylių naudos, bet norėjo, kad jie būtų demokratiškesni, pasiekiami ir vidutiniškas pajamas turinčiam piliečiui.

Ar teisūs buvo laikraščio skaitytojai sakydami, kad Vienos balius dar kartą parodė Vilniaus

Daugelis „Budinio...“ puslapių buvo iliustruojami dailininko Alanto Burneikos piešiniais. Iliustracija diskusijai apie kremavimą.

vardinamojo elito provincialumą: beždžioniavimą ir pasipūtumą, ribotumą ir aroganciją? Gal būtent Vienos balius didino V. Štusausko „ubagų“ judėjimo populiarumą, pagaliau sudarė jų lyderiui sąlygas tapti Kauno meru ir Seimo nariu? Antra vertus – kodėl Vytautas Štusauskas negalėjo tapti meru ar Seimo nariu: ne iš Marso nukrito, o buvo išrinktas demokratiškuose Lietuvos rinkimuose?!

XX a. pabaigoje ir XXI a. pradžioje „Šiaulių kraštui“ dažnai tekdavo aprašinėti valdininkų puotas. Apie tai sužinodavome ne

telepatijos kanalais, o savo skaitytojų informuoti.

1999-ųjų metų sausio pradžioje Pakruojo rajono savivaldybės tarnautojai darbo metu taip pat surengė puotą. Apie vienuoliktą valandą kabinetai buvo geroi ištuštėję, o salėje už užrakintų durų sklido smagus šurmulys. Laikraščio žurnalistas bandė išsiaiškinti, koks ten renginys. „Joks. Nieko nevyksta“, – atsakytą. Tačiau į salę galima patekti ir iš mero kabineto. Įėjusi į svečių kabinetą žurnalistė pravėrė salės duris.

Staiga šurmulys nuslopo. „Sustingo rankos, prie lūpų kėlusios stikliukus... Būrys valdininkų prie stalo stovėjo kaip įbesti. Situaciją aiškinti ėmėsi Savivaldybės kontrolierė: „Čia aš kaltininkė. Išiprašiau mero čia į šitą salelę“, – rašė žurnalistė.

Po kelių dienų „Šiaulių krašte“ pasirodė „Budinio reporterio“ tema „Valdininkai puotauja. Žmonės palauks?“. Po savaitės išspausdintas nuomonių puslapis.

Pravartu vartyti senus laikraščius. Jau rašiau, kad redakcijos „Budintis“ reiškėsi ir kaip disku-